

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum V. Decretalium, Per Quadraginta, Et Unum Titulos Distributum,
In quo agitur De Judicio criminali, exponendo primùm actiones in eo
judicio instituendas, & suscipiendas, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1709

Articulus III. De Servis Judæorum, & Saracenorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73064](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73064)

sonis, ac rebus concessa, ad tempus, ut dicitur c. 1. de treuga, & pace. Unde, qui facit treugam, non faciat pacem, nec desistit à bello, nisi ad tempus; gloss. in cit. c. significavit. V. Post treugam. Not. 5. Durante bello, inter Christianos, & Saracenos, nullas omnino merces, etiam aliàs non prohibitas; nullumque subsidium hostibus fidei præstare licitum esse sub poena excommunicationis latae sententiæ, c. quod olim 12. h. t. Not. 6. Cum prædictis decretalibus concordare Extravagantem 1. de Jud. inter communes, ubi insuper statuitur, ut tales, in diebus dominicis, ac festis publicè denuntientur excommunicati. 2. Ut sint perpetuò infames, incapaces testari, vel succedere ex testamento, aut ab intestato; ab omnibus actibus legitimis exclusi, bonis eorum ad fiscum devolutis: imò etiam jure civili, sub poena confiscationis omnium bonorum, & ipsius personæ, poenâ capitali, ejusmodi exportationes armorum prohibentur, ut dicitur L. 2. C. quæ res exportari non debent. Similes prohibitiones extant in Extravag. Copiosus, Joannis XXII. & Clement. Cedis. cod.

633 Not. 7. Christianis quoque prohibitum est, habitare simul cum Saracenis. c. Judæi. 2. h. t. nec licere quicquam illis vendere, ad eum finem, ut extruantur, fabricentur, aut muniantur idolorum fana, c. Consultat. 7. eod. licet tamen missis ad conversionem fidelium, servatâ tempore, um qualitate vesci cibis, qui ab illis apponuntur, c. quam sit eod. Not. 8. Saracenos (idem est de Judæis) qui habitant in terris Christianorum, debere uti habitu, à Christianis distincto; & in die passionis Domini non debere in publicum progredi, c. in nonnullis, 15. eod. nec capaces esse publicorum munerum inter Christianos. Sic Barbof. in c. Cum sit, eod. quomodo autem eis regalia vendi possint, constat ex dict. de Judæis, supr.

ARTICULUS III.

De Servis Judæorum, & Saracenorum.

634 Supponendum, *Servum* propriè, ac strictè acceptum, esse, qui jure gentium, vel civili, dominio alterius contra naturam subijcitur. Hic autem nomen *Servi* latissimè sumitur, prout dicitur à *Serviando*, ita, ut eo nomine comprehendantur, famuli, & famulantes alicui pro

mercede, seu stipendio. Sic Vallensis hic §. additur autem; his præmissis: In c. 1. de Judæis statuitur, ne ullus Christianus Judæo serviat, & cuilibet permittatur, Christianum, servum Judæi, ab hoc, sive ad ingenuitatem, sive ad servitium, duodecim solidis redimere; quod etiam dicendum est, si servus Judæi desideret fieri Christianus, & à Domino non permittatur, sic. c. presenti, h. t. Hinc deducit Barbofa ex cit. c. 1. quòd Princeps secularis non possit permittere in suo regno, quod Judæi habeant mancipia Christiana. 2. Quòd Episcopi non possint in hoc puncto dispensare. 3. Quòd si Servus asseratur emptus ab infideli, causa matrimonii, & infra sex menses expositus, emptorem non invenerit, duodecim solidis persolutis liber efficiatur; potest tamen Judæus Christianum habere in adscriptitium, in consequentiâ ruris, quod possidet, c. Multorum, h. t. Azor. p. 1. l. 8. c. 22. q. 8. An vero Judæis liceat suorum liberorum habere Nutrices Christianas constat ex Artic. 1.

ARTICULUS IV.

Quale peccatum sit transgressio prædictorum Canonum?

R Esp. in iis casibus, ubi agentibus con- 635 trarium ei, quòd dictis canonibus statutum est, apponitur poena excommunicationis latae sententiæ, transgressionem ex genere suo esse peccatum grave. Nam commissio peccati, cui statuitur in poenam excommunicatio simpliciter, semper est mortalis ex genere suo; hæc enim poenâ semper supponit peccatum grave, ut dicemus infra de sent. excôm. In reliquis autem, ubi transgressioni non statuitur poena, supponens peccatum grave; sed lex procedit præcisè prohibendo communicationem, propter periculum perversionis ad recessum à vera, & amplexum falsæ Religionis, transgressio pariter ex genere suo mortalis erit, ubi periculum est proximum. Nam sine graviter prohibito, graviter quoque prohibitum est, exponere se periculo proximo talis finis. Denique in his, in quibus inimicis crucis Christi, & Christiani nominis hostibus, præsertim constanter talibus, prohibetur subministrare arma, & similia, quibus in bello, & hostilibus invasionibus vehementer juvantur ad eum finem, qui est Christianos invadere.